

یک کتاب در یک نگاه

دفتر مطالعات مالی و حسابداری مدیریت(۱)

حسابداری بدهی‌های جاری و بدهی‌های احتمالی-نشریه شماره ۷۹ ترجمه و تالیف: آقایان حبیب... تیموری و مصطفی گودرزی از انتشارات مرکز تحقیقات تخصصی حسابداری و حسابرسی سازمان حسابرسی

در این شماره خلاصه‌ای از کتاب (حسابداری بدهی‌های احتمالی) شامل مبحث بدهی‌های جاری و تشریح انواع مختلف و نحوه ارائه آن در ترازنامه و همچنین مبحث بدهی‌های احتمالی و حسابداری آن از نظر خوانندگان علاقه‌مند خواهد گذاشت.

کلیات

بدهی تعهدی است که از معامله یا رویدادی در گذشته یا حال ناشی می‌شود و تسویه آن مستلزم انتقال منابع اقتصادی در آینده به صورت کالا، وجه نقد یا خدمات به ارزش معین یاقابل برآورد می‌باشد. در حسابداری، شناسایی و اندازه‌گیری بدهی‌ها حائز اهمیت می‌باشد. در مقام مقایسه، شناسایی بدهی‌ها از شناسایی دارایی‌ها مشکل‌تر است. معمولاً هر بدهی در زمان ایجاد تعهد به مبلغی که در زمان سر رسید، پرداخت خواهد شد اندازه‌گیری و ثبت می‌شود، ولی از دیدگاه تئوری می‌توان آن را به ارزش فعلی ثبت نمود.

برخی از بدهی‌ها گرچه وجودشان قابل شناسایی است ولی مبلغی که سرانجام تحقق خواهد یافت، به طور دقیق قابل محاسبه نیست و باید برآورد گردد. دسته‌ای دیگر از بدهی‌های نزدیک وجود دارد که تحقق آنها منوط به وقوع با عدم وقوع رویداد یا رویدادهایی در آینده است. ولی به طور خلاصه، بدهی‌ها را از مدت زمان باقی مانده تا سر رسید به بدهی‌های جاری و غیرجاری طبقه‌بندی می‌کنند و از نظر امکان تعیین مبلغ و احتمال تحقق، به بدهی‌های قطعی، برآورد شده و احتمالی تقسیم می‌کنند.

بدهی‌های جاری: اهمیت بدهی‌های جاری

بدهی‌های جاری، یکی از منابع تامین مالی بیشتر واحدهای تجاری می‌باشد. از آنجا که تعهدات جاری به طور منظم از عملیات عادی تجاری ناشی می‌گردد، بنابر این تصمیم آگاهانه مدیریت نسبت به اخذ اعتبار از منابع مختلف به منظور رفع نیاز نقدینگی فعالیت تجاری، حائز اهمیت است.

تحلیلگران مالی به میزان بدهی‌های جاری، رابطه دارایی‌های جاری با بدهی‌های جاری و رابطه موجودی نقدی با بدهی‌های جاری توجه خاص می‌کنند، زیرا بسیاری از آنان این روابط را شاخص‌های مهمی به منظور تعیین میزان ثبات مالی و قدرت بازپرداخت به موقع دیوبون می‌شمارند. بنابر این شناسایی و اندازه‌گیری بدهی‌های جاری به نحوی باید در صورتهای مالی گزارش شود که اصل افشا به طور کامل رعایت گردد.

اندازه‌گیری بدهی‌های جاری

یک معیار منطقی برای اندازه‌گیری بدهی‌ها، ارزش فعلی مبلغی است که باید در آینده بابت آن پرداخت شود. اما به دلیل کوتاه بودن مدت سر رسید در بدهی‌های جاری، تفاوت ارزش فعلی یک بدهی جاری با مبلغی که در تاریخ سر رسید پرداخت می‌شود چندان زیاد نیست. لذا بدهی‌های جاری معمولاً به مبالغ اسمی اندازه‌گیری و ثبت می‌شوند.

تعریف بدهی‌های جاری

بدهی‌های جاری شامل کلیه تعهداتی است که پرداخت یا تسویه آنها مستلزم مصرف کردن دارایی‌های جاری ظرفیکسال یا یک چرخه عملیاتی (هر یک که بیشتر است) و یا مستلزم ایجاد بدهی‌های جاری دیگری است. برطبق این تعریف، بدهی‌های جاری رابطه مستقیم با تعریف دارایی‌های جاری دارد. بنابر تعریف مذکور بدهی‌های جاری شامل تعهدات ایجاد شده نسبت به اقلامی است که وارد چرخه عملیات شده‌اند مانند بدهی به عرضه کنندگان مواد، بدهی به کارکنان (بابت حقوق و دستمزد) و پیش دریافت از مشتریان.

انواع بدهی‌های جاری:

الف) بدهی‌های قطعی: این دسته از بدهی‌ها دارای مبلغ و سر رسید مشخص می‌باشند و از عقد قرارداد، توافق، یا الزامات قانونی ناشی می‌شود و برخی از آنها به شرح زیر است:

- ۱- حسابهای پرداختنی تجاری
- ۲- اسناد پرداختنی تجاری
- ۳- سود سهام پیشنهادی یا پرداختنی
- ۴- سپرده‌ها
- ۵- پیش دریافت‌ها
- ۶- اقلام بستانکار انتقالی به دوره‌های آتی
- ۷- بدهی‌های ناشی از زیان تعهدات قطعی خرید
- ۸- بدهی‌های ناشی از هزینه‌های تحقق یافته
- ۹- بدهی‌های مرتبط با حقوق و دستمزد

ب) بدهی‌های معینی که مبلغ آنها رابطه مشخصی با نتیجه عملیات دارد، مانند:

- ۱۰- تعهدات مربوط به پاداش و سهم سود مدیران

ج) بدهی‌های معینی که مبلغ آن باید برآورد شود، مانند:

- ۱۱- ذخیره مالیات بر درآمد
- ۱۲- تضمین فرآورده
- ۱۳- پیش فروش کالا و خدمات به وسیله کوپن و بلیط
- ۱۴- قرارداد انجام خدمات
- ۱۵- جوايز پرداختنی به مشتریان

حسابها و اسناد پرداختنی: حسابهای پرداختنی در مورد تعهدات عادی و مستمر تجاری به کار می‌رود. حسابها و اسناد پرداختنی در گزارش‌های مالی به عنوان (الف) اسناد پرداختنی (ب) حسابهای پرداختنی تجاری (ج) سایر حسابهای پرداختنی گزارش می‌شود. در تعیین مبلغ حسابهای پرداختنی بابت کالاهای خریداری شده در اواخر دوره مالی، باید به کالاهای در راه، توجه دقیق نمود. زیرا ممکن است به سبب تأخیر در بازبینی و مطابقت کالاهای سیاهه خرید در آخرین روز دوره مالی هنوز ثبت نشده باشد. در این صورت، به علت ثبت نشدن خرید و به حساب منظور نشدن موجودی، همراهی‌ها و هم موجودی کالا، یعنی هر دو طرف ترازنامه، کمنشان داده خواهد شد.

مساله دیگر، تامین مالی مجدد در مورد اسناد پرداختنی کوتاه‌مدت و حصه جاری وام‌های بلندمدت می‌باشد. اگر واحد تجاری بخواهد برای وام کوتاه‌مدتی تامین مالی مجدد بر مبنای بلندمدت به عمل آورد، مساله طبقه‌بندی مجدد وام‌مطرح می‌شود. طبق استاندارد حسابداری، وام کوتاه‌مدت باید به عنوان بدهی جاری گزارش شود مگر آنکه واحد تجاری قصد آن را داشته باشد که برای وام مزبور تامین مالی مجدد بر مبنای درازمدت به عمل آورد و نشان دهد که قادر است این تامین مالی مجدد را عمل اجرا کند. توانایی تامین مالی مجدد از دو طریق قابل اثبات است:

- ۱- صدور اوراق قرضه بلندمدت یا اوراق سهام به جای بدهی کوتاه‌مدت در دوره بعد از تاریخ ترازنامه
- ۲- عقد قرارداد قطعی مالی که بدهکار بتواند برطبق آن در تاریخ سررسید برای بدهی کوتاه‌مدت موجود تامین مالی مجدد به عمل آورد.

سود سهام پیشنهادی و پرداختنی: توزیع سود نقدی سهام توسطهای مدیره شرکت به مجموع عمومی صاحبان سهام پیشنهاد و در تاریخ پیشنهاد تحت عنوان (سود سهام پیشنهادی) جزء بدهی‌های جاری طبقه‌بندی می‌گردد. پس از تصویب سود سهام پیشنهادی توسط مجمع عمومی، بدهی ناشی از سود سهام پیشنهادی به بدهی قطعی تحت عنوان (سود سهام پرداختنی) تبدیل می‌شود. از آنجا که فاصله زمانی از پیشنهادتا پرداخت سود سهام کوتاه است، سود نقدی پرداختنی سهام جزء بدهی‌های جاری طبقه‌بندی می‌گردد.

شایان ذکر است که (سود سهمی) مستلزم پرداخت نقدی نیست و به این دلیل جزء بدهی‌های جاری محسوب نمی‌شود. حساب سود سهمی قابل توزیع، جزیی از حقوق صاحبان سهام است و بهتر آن است که به عنوان افروده‌ای بر سهام عادی منتشر شده طبقه‌بندی شود.

سپرده‌ها: سپرده‌ها و دیعه‌های پرداختنی، هنگامی ایجاد می‌شود که واحد تجاری از مشتریان و یا کارکنان خود تکمیل نقدی به منظور تضمین اجرای قرارداد یا انجام خدمات تعهدشده دریافت کند. این سپرده‌ها و دیعه‌ها تا زمان تکمیل یا تمام معامله یا قرارداد جزء بدهی‌های جاری دریافت کننده می‌باشد.

پیش دریافت‌ها: پیش دریافت بابت فروش کالا یا خدماتی است که در آینده قرار است تحويل یا انجام شود.

پیش دریافت تا زمانی که کالا یا تعهدات در ازای آن تحويل یا نجام نشده است، جزء بدھی‌های واحد تجاری دریافت کننده است و به نسبتی که تعهد مورد نظر به انجام می‌رسد از حساب بدھی خارج و به حساب درآمد مربوط ثبت می‌شود.

اقلام بستانکار انتقالی به دوره‌های آتی: این اقلام به دو دسته طبقه‌بندی می‌شوند:
الف) اقلام بستانکار ناشی از عملیات حسابداری داخلی، مانند ذخیره تعمیرات و ذخیره برای آرایش مجدد ماشین‌آلات در کارگاه

ب) اقلام بستانکار که از برخی معاملات ناشی می‌گردد و به آسانی قابل طبقه‌بندی نمی‌باشد، مانند وجود واریز شده به حساب واحد تجاری بابت حق الامتیاز آینده و پیش دریافت بابت فروش اقساطی بدھی ناشی از زیان تعهد قطعی خرید: یک واحد تجاری ممکن است به منظور اطمینان یافتن از دسترسی همیشگی به کالاها یا مواد مورد نیاز خود قراردادهایی مبنی بر دریافت به موقع آنها در آینده و به قیمت ثابت با فروشنده‌گان منعقد کند.

فرض بر این است که همچنین قراردادهایی را علی‌رغم تغییراتی که ممکن است در قیمت بازار رخ دهد نمی‌توان لغو کرد. اگر قیمت جاری کالا یا مواد کاهش یابد و به میزانی کمتر از قیمت قرارداد برسد، باید قاعده (اقل بهای تمام شده یا قیمت بازار) را در تعیین موجودی ناشی از تعهد خرید به کاربرت و مبلغ زیان را به حساب گرفت. در صورت با اهمیت بودن مبلغ زیان، باید آن را به صورت جداگانه در صورت سودو زیان ارائه کرد.

بدھی‌های ناشی از هزینه‌های تحقق یافته: این گروه از بدھی‌های ناشی از شناخت و ثبت هزینه‌هایی است که تحقق یافته اما پرداخت نشده‌اند. اصل تطابق هزینه‌ها با درآمد ایجاب می‌کند که این گونه هزینه‌ها و بدھی‌هایی که طرف مقابل آنهاست، از پیش برآورد و در حسابهای مربوط شناسایی و در صورتهای مالی میان دوره‌ای بر مبنای فرض تعهدی گزارش شوند.

بدھی‌های مرتبط با حقوق و دستمزد: بدھی واحد تجاری در ارتباط با حقوق و دستمزد بدان سبب ایجاد می‌شود که واریز کسوز مختلف از جمله بیمه و مالیات به حسابهای مربوط عمده‌ای افاضله پس از پرداخت حقوق و دستمزد انجام نمی‌گیرد. بدھی بابت کسور حقوق و دستمزد تنها در زمان پرداخت ادواری، یعنی در زمانی که حقوق و دستمزد قابل پرداخت می‌گردد، ایجاد می‌شود و نه در زمانی که حقوق و دستمزد مذبور صرفاً تحقق می‌یابد.

ذخیره مالیات (بدھی مالیات برآمد): به دلیل تفاوت‌هایی که میان درآمد مشمول مالیات از یک سو و سود حسابداری پیش از کسر مالیات از سوی دیگر وجود دارد، احتمال اختلاف میان بدھی مالیاتی ایجاد شده برای شرکتها در یک سال معین و مبلغ مالیات گزارش شده در صورت حساب سود و زیان بسیار زیاد است. بنابر این بدھی مالیاتی مذکور تا قطعی شدن آن پس از طی مراحل قانونی ماهیتاً بدھی برآورد شده‌ای است که معمولاً تحت عنوان (ذخیره مالیات) ثبت و گزارش می‌شود.

بدھی‌هایی که مبلغ آن رابطه معینی با نتیجه عملیات دارد: برخی از بدھی‌ها، مانند حق الامتیاز پرداختنی به سایر شرکتها به منظور استفاده از نام و علائم یا اجازه بکارگیری فرمولها و فرآیندهای ساخت که در انحصار آنهاست و نیز مبالغی که در برخی شرکتها به عنوان کمیسیون، پاداش یا سهم سود علاوه بر حقوق ثابت به مدیران پرداخت می‌شود، رابطه از پیش تعیین شده‌ای با درآمد آینده دارند. مبلغ این گونه بدھی‌ها در پایان دوره مالی به آسانی تعیین می‌شود زیرا در این هنگام نتایج عملیات مشخص گردیده است، اما برآورد آنها در ضمن دوره ممکن است دشواری‌هایی پیش آورد.

ارائه بدھی‌های جاری در ترازنامه

در رابطه با ارائه بدھی‌های جاری در ترازنامه دو مورد اساسی مطرح است:

۱- ترتیب فهرست کردن بدھی‌های کوتاه‌مدت

۲- میزان تفصیل در افشاری انواع بدھی‌های کوتاه‌مدت

ترتیب فهرست کردن بدھی‌های کوتاه‌مدت جاری ممکن است بر حسب موعده‌پرداخت یا بر حسب مبلغ (به ترتیب نزولی) باشد. اما انجام هر دو شرط با هم دشوار است و معمولاً بدھی‌های جاری به ترتیب مبلغ آورده می‌شوند مگر آنکه اختلاف موعدهای پرداخت قابل ملاحظه باشد.

میزان تفصیل نیز تا اندازه‌ای بسته به این است که ترازنامه برای چه منظوری تهیه می‌شود.

بدھی‌های احتمالی (۱)

بدھی‌های احتمالی عبارتند از بدھی‌های بالقوه‌ای که تحقق یافتن آنها در آینده به عنوان بدھی قطعی منوط به وقوع یا عدم وقوع رویدادهایی است که در حال حاضر احتمال وقوع یا عدم وقوع آنها وجود دارد. وجه تمایز بدھی قطعی با بدھی احتمالی در این نیست که مبلغ آن معین یا نامعین باشد بلکه در میزان عدم اطمینان نسبت به وجود تعهد است.

وجهه تمایز بدھی‌های احتمالی از زیان‌های احتمالی و بدھی‌های برآورد شده در بسیاری موارد چندان روش نیست. همچنین در مورد این مساله که کدام بدھی احتمالی مستلزم به حساب گرفتن زیان یا هزینه مربوط، کدامیک صرفاً مستلزم افشا از طریق یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی و کدام مخاطره احتمالی که عموماً از ذات فعالیت‌های واحد تجاری ناشی می‌گردد نه مستلزم شناسایی هزینه و زیان و نه نیازمندی افشا است، ابهاماتی وجود دارد.

وقوع رویداد یا رویدادهایی که نمایانگر زیان باشند بر حسب درجه احتمال وقوع، ممکن است محتمل ((۲)، ممکن((۳)) یا بعید((۴)) باشد. از طرف دیگر، همه موارد عدم اطمینانی که طبیعتاً در فرآیند حسابداری وجود دارند ایجاد کننده احتمال سود یا زیان نیستند.

موارد زیر نمونه‌هایی از زیان‌های احتمالی هستند که ممکن است به ایجاد بدھی احتمالی بیانجامد:

- ۱- ابهام در قابلیت وصول حسابها و اسناد دریافتی
- ۲- تعهدات مربوط به تضمین فرآورده
- ۳- خطر مصادره اموال
- ۴- دعوای معوق یا محتمل
- ۵- تضمین بدھی دیگران

شرایط شناسایی زیان احتمالی به عنوان زیان قطعی

مبلغ برآورد شده زیان احتمالی در صورتی باید به حساب‌سود و زیان منظور شود که هر دو شرایط زیر تحقق یافته باشد:

الف) براساس اطلاعاتی که در تاریخ ارائه صورت‌های مالی موجود است، احتمال اینکه یک دارایی آسیب دیده یا یک بدھی ایجاد شده است وجود داشته باشد. شرط مزبور در بردارنده این نکته نیز هست که باید احتمال وقوع یکیا چند رویداد در آینده که وقوع آنها تحقق زیان را به اثبات می‌رساند، وجود داشته باشد.

ب) برآورد مبلغ زیان میسر باشد.

اگر برآورد دامنه مبالغ زیان احتمالی (از کمترین تابیشترین مبلغ) میسر باشد ولی نتوان هیچ یک از مبالغ مزبور را محتمل‌تر از سایر مبالغ دانست، باید کمترین مبلغ را به حساب منظور داشت.

زیان‌های احتمالی که به حساب منظور نمی‌شود

برخی از زیان‌های احتمالی که دارای دو شرط لازم برای منظور شدن به حساب سود و زیان نیستند ولی دست کم تحقق آنها ممکن است، باید در یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی افشا شود. در این یادداشت‌ها باید ماهیت زیان احتمالی توصیف و مبلغ آن برآورد شود، یا اینکه غیر ممکن بودن برآورد تصریح شود. حتی زیان احتمالی که قابل ثبت نباشد و احتمال وقوع آن بعید باشد هم باید افشا شود.

سودهای احتمالی

طبق اصل کلی تحقق درآمد، رویدادهای احتمالی که ممکن است به تحقق سود بیانجامد باید به حساب منظور شود مگر پس از آنکه سود تحقق یابد یا تحقق یافتنی گردد.

حسابداری بدھی‌های برآورد شده ناشی از زیان‌های احتمالی

ثبت زیان احتمالی مستلزم بدھکار کردن حساب زیان یا حساب هزینه و بستانکار کردن حساب دارایی و یا حساب بدھی برآورد شده می‌باشد. اصطلاح بدھی برآورد شده به معنای تعهدی است که موجودیت آن قطعی است اما مبلغ و تاریخ پرداخت آن را نمی‌توان با اطمینان تعیین کرد. در اینجا خستین مساله حسابداری فراهم آوردن چنان شواهدی است که بتوان بر مبنای آن به برآورده معقول از مبلغ بدھی دستیافت. حسابداری برخی از بدھی‌های احتمالی که مستلزم ثبت بدھی‌های برآورد شده است، به شرح زیر می‌باشد:

تصمیم فرآورده: بسیاری از واحدهای تجاری تعویض، تعمیر و یا جبران ناقص کمی یا کیفی کالا یا خدمات فروخته شده را تا مدت معینی بعد از انجام معامله بر عهده می‌گیرند. بدین ترتیب بدھی ناشی از تضمین فرآورده در زمان فروش ایجاد می‌شود. بدھی مزبور را می‌توان در زمان فروش یا در پایان دوره مالی ثبت کرد. در صورت لزوم باید مانده حساب بدھی‌های برآورده شده در پایان دوره مالی بررسی و تعدیل شود تا حساب مزبور میزان معقولی از مطالبات بالقوه مشتریان را بابت باقی‌مانده تضمین فرآورده معکس نماید.

روش دیگر، آن است که بدھی‌های برآورده شده در زمان فروش ثبت نشود بلکه در مواقعي که خواست مشتریان نسبت به رفع نواقص فرآورده خریداری شده برآورده می‌شود، هزینه مربوط به حساب تضمین فرآورده بدھکار و در پایان دوره مالی باقی‌مانده مطالبات بالقوه مشتریان از طریق ثبت اصلاحی به حساب منظور شود.

پیش فروش کالا و خدمات بوسیله کوین و بلیط: برخی از واحدهای تجاری انواع بلیط و کوین به نامهای گوناگون صادر و توزیع می‌کنند که همه آنها حاکی از تعهد صادر کننده به انجام خدمات یا تحويل کالا در آینده در مقابل کوین یا بلیط موردنظر است. مبلغ بدھی واحد تجاری از این بابت برابر است با مبلغی که دریافت دارندگان کوینها پرداخته‌اند. وقتی که تعهد به انجام می‌رسد حساب بدھکار و حساب درآمدبستانکار می‌شود. اگر مدت اعتبار کوین یا بلیط از پیش تعیین شده باشد، برآوردمبلغ مطالبات باطل شده مشتریان آسان‌تر می‌گردد. اگر مدت اعتبار کوین یا بلیط نامحدود باشد، لازم است در پایان دوره‌مالی مبلغ کوینها و بلیط‌هایی که ممکن است به دلایل گوناگون هرگز ارائه نشوند، برآورد و از حساب بدھی به حساب درآمدانتققال داده شود.

قرارداد انجام خدمات: گاهی ممکن است واحدهای تجاری که به فروش یا تعمیر وسایل خانگی اشتغال دارند برای تعمیر وسایل فروخته شده در قبال دریافت حق‌الزحمه قراردادهایی را با مشتریان منعقد کنند. در این صورت، مبلغ‌وصول شده بابت قرارداد، درآمد تحقق نیافته‌ای است که با انجام خدمات در مدت قرارداد به درآمد تحقق یافته تبدیل می‌شود.

کوین حایزه: گاهی ممکن است برخی از واحدهای تجاری برای افزایش فروش، کوینهایی که جوايز جنسی یا نقدي در ازاي آنها داده می‌شود صادر و توزیع کنند. در این صورت بدھی برآورد شده‌ای معادل با بهای تمام شده جوايزی که انتظار می‌رود به مشتریان داده شود، برای واحد تجاری ایجاد می‌گردد که مبلغ تحقق یافته آن باید به حساب هزینه تبلیغات‌منظور شود. برآورده بدھی از بابت جوايزی که توزیع خواهد شد باید برمنای تجارب گذشته واحد تجاری از میزان پرداخت جوايز در قبال کوین‌ها و پیش‌بینی آینده در این باره قرار گیرد.

ذخایر عملیاتی: برخی واحدهای تجاری بابت هزینه‌هایی مانند هزینه تعمیر و نگهداری که هنوز تحقق نیافته است حساب هزینه را بدھکار و حساب (ذخایر عملیاتی) رابستانکار می‌کنند. همچنین، گاهی در بخش بدھی‌های ترازنامه، اقلامی مانند برآورد ذخیره مزایای پایان خدمت کارکنان، هزینه ترمیم اموال مورد احراه، هزینه تعطیل و تغییر مکان کارگاه آورده می‌شود. ثبت هزینه‌های برآورد شده مزبور به منظور اجرای حسابداری تعهدی است و عمل ثبت در زمانی صورت می‌گیرد که اطمینان نسبی درباره ایجاد تعهد با انجام هزینه حاصل شده باشد. اما برخی شواهد گوای آن است که ذخایر عملیاتی گاهی توسط مدیریت برای کاستن از نوسانهای سود و ارائه تصویری از ثبات سودآوری واحد تجاری به کار گرفته شده است. بنابر این، حسابداران باید ماهیت این ذخایر را تحلیل کنند و اطمینان یابند که ذخایر مزبور برای پنهان ساختن هزینه‌ها و زیانهای آتی ایجاد نشده است.

افشا زیانهای احتمالی که به حساب منظور نمی‌شوند

در مواردی که زیانهای احتمالی فاقد دو شرط لازم برای منظور شدن به حساب سود و زیان باشند و احتمال تحقق بدھی‌های مربوط به آنها ضعیف و در برخی موارد حتی بعیده‌م باشد، بدھی احتمالی باید در گزارش‌های مالی افشا شود.

اصل افشا کامل یا کافی را به طرق زیر می‌توان اعمال کرد:

- ۱- در داخل پرانتز در متن ترازنامه
- ۲- از طریق یادداشت‌های همراه صورتهای مالی
- ۳- با فهرست کردن بدھی احتمالی در قسمت بدھی‌ها (بعد از بدھی‌های جاری) بدون ارائه مبلغ در کل بدھی‌ها
- ۴- با تخصیص (محدودیت در توزیع) سود انباشته به تصویب مجمع عمومی افشا از طریق یادداشت‌های همراه صورتهای مالی شاید بهترین روش باشد و کاربرد تقریباً همگانی دارد.^۱

^۱- این کتاب با همکاری آقای سید حسن ابوترابی تلخیص شده است.

Contingent liabilities -۲

Probable -۳

Reasonably possible -۴

Remote -۵